

B. Crearea lumii nevăzute. Originea răului.

Crearea lumii nevăzute

Înainte de crearea lumii văzute, Sf. Scriptură (**Is. 14; Ps. 103; Iuda 6; 2 Petru 2**) ne spune că Dumnezeu, Atotputernic și Iubitor fiind, a creat **lumea nevăzută** a ființelor spirituale sau îngerești ("cereștile și netrupeștile puteri").

Îngerii sunt **fiinte**:

- raționale** (inteligente, au minte mult superioară minții umane, dar nu atotștiutoare ca Dumnezeu),
- personale** (sunt persoane, euri cu conștiință de sine, asemenea lui Dumnezeu și oamenilor);
- spirituale/ duhuri** (fără trupuri materiale, dar limitați într-un fel de timp și spațiu al lor; nu sunt atotprezenți ca Dumnezeu; **invizibili pentru om**, dar se pot face vizibili când Dumnezeu le permite pentru a comunica Voia lui Dumnezeu oamenilor; ex. Arh. Gabriel se arată Fecioarei Maria, diavolul Evei în chip de șarpe),
- puternice** (pentru că primesc putere de la Dumnezeu; se mișcă foarte rapid, cu viteza gândului),
- nemuritoare** (create de Dumnezeu **într-un timp îngeresc** (*eon*), dar nu mor niciodată, căci nu au trupuri),
- fără de gen** (nu sunt aparțin de genul feminin sau masculin, ci nu au gen),
- sfinte** (dar nu desăvârșite ca Dumnezeu) și **înzestrate cu libertate și voință proprie**.

Există **multe lumi îngerești**, dar, după gradul slujirii pe care o aduc lui Dumnezeu, sunt grupați în **nouă cete**, de trei feluri:

- 1. serafimi, heruvimi, scaune (tronuri)** (cei mai apropiați de Dumnezeu);
- 2. domnii, puteri, stăpânii;**
- 3. începătorii, arhangheli și îngeri** (cei mai apropiați de lumea văzută.)

Scopul vieții îngerilor este să se **bucure veșnic de cunoașterea lui Dumnezeu, slujind Voii Lui cu privire la lumea materială**. Îngerii Îl cunosc toți împreună pe Dumnezeu și își comunică unii altora bucuria acestei cunoașteri, de aceea se spune că ei **pururea Îl laudă**. Fiecare om are un înger păzitor primit la Botez. (Matei, 18, 10).

Originea răului:

Sfânta Tradiție spune că la început, imediat după crearea îngerilor, un înger dintr-o ceată superioară, numit **Lucifer** (= "purtător de lumină"), văzând atotputernicia dumnezeiască și slava pe care creaturile I-o aduc, s-a înstrăinat cu inima de Dumnezeu, **L-a invidiat și s-a mândrit că și el poate fi ca Dumnezeu**, s-a răzvrătit/răsculat și L-a urât pentru că a văzut **că e imposibil să fie ca Dumnezeu fără o legătura de iubire și har cu El**; deci, **s-a depărtat definitiv de El și s-a făcut rău, s-a întunecat pierzând harul dumnezeiesc** și a devenit **Satan** sau **Diavol**. Adică s-a autoexclus ("a fost alungat") din starea de apropiere și comuniune (legătură de iubire) cu Dumnezeu într-una de **izolare** de Acesta (**iad**, "focul iadului" este iubirea lui Dumnezeu pentru el, pe care el nu o poate suporta). El a încercat să atragă și pe alți îngeri în revolta sa, mai ales pe cei din cetele inferioare.

Se spune că atunci s-a stârnit **un război / ceartă între îngeri. Mihail** ("cine e ca Dumnezeu?!"), din ceata arhanghelilor, l-a înfruntat argumentând că **nimeni nu poate fi ca Dumnezeu după ființă și că El Însuși poate și vrea să îi facă dumnezei după har, asemenea Sieși, pe cei ce Îl iubesc**; și i-a

Biserica Ortodoxă Română "Sfinții Constantin și Elena"

9005 132 Ave NW
Edmonton, AB T5E 0Y1 Canada
Telephone: 780-475-1422
E-mail: info@bisericaedmonton.org
Website: www.bisericaedmonton.org

îndemnat pe toți să rămână în ascultarea de Dumnezeu. Foarte mulți au rămas în unirea cu Dumnezeu, dar mulți l-au urmat pe Lucifer; aceștia "**au căzut**" pe pământ, în lumea văzută, inferioară lumii îngerești, dorind să fie stăpânii/ "dumnezeii" lumii materiale. Iisus a zis: "*Am văzut pe diavolul căzând ca un fulger din Cer*" (Luca 10:18).

Diavolul **continuă să trăiască** (căci Dumnezeu continuă să îl iubească și nu îl distruge, ci îl tolerează/ îl lasă să existe), **definitiv hotărât împotriva lui Dumnezeu și lucrând împotriva Lui** (Dumnezeu îl lasă să ispitească pe oameni la rău, împotriva Voinii lui Dumnezeu, puând la încercare marele dar al libertății de voință pe care-l au toți oamenii).

Diavolul nu poate cauza nici un rău omului credincios lui Dumnezeu, care se lasă acoperit/ ocrotit de harul Lui.